

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 august 1990

SUMAR

Nr.	Pagina
— Declarația Parlamentului României la împlinirea a 50 de ani de la Dictatul de la Viena	1—2
D E C R E T E	
18. — Decret privind numirea unui ambasador	2

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

DECLARAȚIA PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

la împlinirea a 50 de ani de la Dictatul de la Viena

Smulgerea, în urmă cu o jumătate de veac, prin criminalul Dictat de la Viena, a unei părți din Transilvania și anexarea acesteia la Ungaria horthystă, impuse cu forța de regimurile fasciste din Germania și Italia, au constituit o nedreptate istorică, o încălcare flagrantă a normelor de justiție și drept internațional, a dreptului sacru al poporului român.

Sfîrtecarea trupului României, ce mai fusese amputat în același funest an 1940, valul de teroare și cruzimi care a urmat dictatului, au rănit profund simțămintele și conștiința națională a poporului român. Este meritul poporului nostru de a se fi alăturat la timp coaliției antifasciste și de a fi eliberat în anul 1944, prin sacrificiile sale și jertfa de sînge a armatei române, în cursul războiului antifascist, întreaga Transilvanie, realipind la patria-mamă teritoriul răpit prin acel dictat. Tratatul internațional din 1947 — recunoscînd realitatea istorică — au consfințit, pentru a doua oară, după 1918, faptul că Transilvania a aparținut și aparține pentru totdeauna României, că este în întregime teritoriu românesc.

După sfîrșitul războiului, popoarele din Europa de răsărit au fost supuse prin forță experimentului unei utopii fără precedent, comunismul, contrară întregii istorii europene.

Utopia a proclamat o nouă eră de așa-zisă autentică prietenie între popoare și a pretins că a rezolvat, pentru totdeauna, problema națională potrivit principiilor marxist-leniniste.

În fapt, îndeosebi în cursul anilor '80, națiunea română, în totalitatea ei, cît și minoritățile naționale au fost supuse unui program sistematic de ștergere a va-

lorilor morale și istorice definitorii pentru identitatea lor națională.

Parlamentul României consideră că, după răsturnarea regimului dictatorial, s-au creat condiții favorabile pentru întronarea unor raporturi noi, firești, între toți cetățenii țării, români și de alte naționalități.

Suferințele de atunci trebuie să constituie astăzi un avertisment pentru ca nedreptatea și asuprirea să fie excluse pentru totdeauna din viața noastră politică. Silnicia aduce mai multă silnicie, ura se prefacă în mai multă ură, disprețul naște dispreț, moartea împinge spre altă moarte. Aceasta este învățătura dramei din 1940.

Astăzi, după 50 de ani, alternativa constă în înțelegere, reconciliere, libertate și toleranță, dar de toleranța structurală românească nu trebuie să se profite, nici să se facă abstracție, în numele ei, de principiile democrației, așa cum aceasta s-a stabilizat în statele pe care, și pentru această lecție de democrație, le admirăm.

Istoria recentă a continentului nostru arată că sute de ani de confruntare se pot încheia printr-o reconciliere deschizătoare de drumuri noi.

Pentru ca o asemenea conlucrare și împăcare să aibă loc este imperios nevoie de vrerea tuturor părților, cu mintea deschisă și fără gînd ascuns.

Parlamentul — ca întruchipare a suveranității naționale — reafirmă în acest moment voința de-a construi, cît mai grabnic, o societate pluralistă, cu aceleași drepturi, libertăți și răspunderi pentru toți cetățenii țării, fie români, fie minorități naționale. Calea este una și indivizibilă: aceleași drepturi pentru toți, același respect pentru istoria și identitatea națiunii majoritare, ca și a minorităților naționale.

Democrația, egalitatea și identitatea nu înseamnă însă crearea unor autonomii, a unor enclave extrateritoriale, care, în final, să ducă la crearea artificială a unui teritoriu multinațional și la dezmembrarea țării.

Politica dezinformării, a insinuărilor, a campaniilor de presă acuzatoare — ce se intensifică pe măsură ce drepturile minorităților naționale sînt recunoscute, lărgite și efectiv aplicate — nu poate decît să întîrzie și să pericliteze evoluția normală a societății noastre, să îngreuneze situația generală în care ne aflăm, să deformeze imaginea României peste hotare. Tensiunile create în mod artificial, manifestările de dezordine și de încălcare a ordinii publice nu sînt de natură să însemineze climatul din țară, ci, dimpotrivă, ele accentuează dificultățile economice și sociale cu care se confruntă poporul nostru, perpetuează incertitudinea și instabilitatea. În acest context, consensul național trebuie să devină un obiectiv primordial al tuturor. Drepturile și libertățile democratice sînt și rămîn aceleași și egale pentru toți cetățenii României, indiferent de

naționalitate. Prin aceasta vom putea deveni parte alcătuitoare a comunității continentale, a unei Europe a națiunilor, una și liberă.

Înfăptuirea intereselor supreme ale națiunii implică realizarea unei colaborări între toate forțele politice și sociale ale patriei, participarea tuturor cetățenilor la continuarea și adîncirea procesului de democratizare a țării, inaugurat de revoluția din decembrie 1989. Fie ca principiile și valorile proclamate de ea să constituie liantul în stare să asigure conlucrarea tuturor acestor forțe, pe deasupra unor deosebiri programatice existente.

Parlamentul României cheamă pe toți cetățenii țării să dea dovadă de spirit constructiv și moderație, de responsabilitate civică, să acționeze pentru prevalarea interesului național, pentru scoaterea țării din multiplele dificultăți cu care se confruntă, asigurîndu-i, astfel, un viitor prosper, un loc demn în Europa și în concertul națiunilor lumii.

Această declarație a fost adoptată de Parlamentul României în ședința din 29 august 1990, cu unanimitate de voturi.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician **ALEXANDRU BIRLĂDEANU**

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 29 august 1990.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea unui ambasador

Președintele României decretează:

Articol unic. — Traian Chebeleu se numește în funcția de ambasador în centrala Ministerului Afacerilor Externe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 82 alin. 2 din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

PETRE ROMAN

București, 21 iulie 1990.
Nr. 18.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București — Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Combinatul poligrafic București — Atelierul „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.58.

Prețul 1,50 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103/1990, conține 2 pagini.